

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3732/2023
13.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији су пуномоћници Јасмина Михаиловић и Ненад Савковић, адвокати из ..., против тужене Основне школе „Андра Савчић“ из Ваљева, коју заступа Заједничко Правобранилаштво Града Ваљева и Општине Осечина, ради исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1733/23 од 28.04.2023. године, у седници већа одржаној дана 13.12.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1733/23 од 28.04.2023. године.

ДЕЛИМИЧНО СЕ ПРЕИНАЧУЈУ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 1733/23 од 28.04.2023. године и пресуда Основног суда у Ваљеву П1 187/21 од 22.09.2022. године, тако што се **ОДБИЈА** као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се тужена обавезе да јој на име увећавања коефицијента за рад са децом ометеном у развоју за месец март 2021. године исплати износ од 6.197,86 динара са законском затезном каматом од 21.04.2021. године до исплате.

У преосталом делу ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1733/23 од 28.04.2023. године **ОДБИЈА СЕ** као неоснована.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву П1 187/21 од 22.09.2022. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиле и тужена је обавезана да јој на име увећања коефицијента за рад са децом ометеном у развоју за период од 01.03.2018. године до 31.03.2021. године исплати укупно износ од 205.096,21 динара у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом чија су висина и датум доспелости ближе наведени у овом ставу изреке. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 93.304,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1733/23 од 28.04.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужена је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права и предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном на основу члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11... 18/20), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужене ради уједначавања судске праксе, па је на основу члана 404. став 2. тог закона одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија делимично основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је у утуженом временском периоду радила као ... и имала је плату према коефицијенту 1,74. У школским годинама 2017/2018, 2018/2019 и 2020/2021 изводила је непосредну наставу у оквиру одељења у којима је било три ученика са сметњама у развоју који су наставу похађали по ИОП1 и по ИОП2 програму (индивидуалном образовном плану). За наведени рад плата тужиљи није увећана за 10 % у складу са Уредбом Владе РС о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама. Висина увећања од 10% у траженом периоду утврђена је оценом налаза и мишљења вештака финансијске струке. Тај износ досуђен је првостепеном пресудом тужиљи као накнада штете због неисплаћене увећане плате са припадајућом законском затезном каматом.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су усвојили тужбени захтев тужиље за накнаду штете због неувећавања коефицијента за обрачун зараде у периоду од 01.03.2018. године до 31.03.2021. године, налазећи да тужиљи није увећана зарада у складу чланом 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запосленима у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 44/2001 ... 58/14), којим је прописано да се коефицијент из члана 2. ове Уредбе увећава за запослене у школи са децом ометеном у развоју и наставнике у одељењу за децу ометену у развоју при редовној основној школи 10%. Пошто је тужиља као наставник разредне наставе имала ученике са сметњама у развоју са којим је морало да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, повећани радни ангажман и додатне обавезе дају основа за обавезивање тужене на исплату спорних износа.

По оцени Врховног суда становиште нижестепених судови за период од 01.03.2018. године до 01.03.2021. године засновано је на правилној примени материјалног права и установљеном судском праксом. Супротно наводима ревизије, у конкретном случају тужиља је као наставник разредне наставе у спорном периоду у

свом одељењу имала ученике са сметањама у развоју са којим је морало да ради по посебном индивидуалном образовном програму, са посебним припремама, обукама и додатним радним ангажовањем, али јој за такав рад није увећана плата. По налажању Врховног суда, утврђено чињенично стање даје основа за увећање плате тужиљи за период од од 01.03.2018. године закључно 28.02.2021. године у смислу члана 3. став 1. тачка 4. Уредбе Владе РС о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама, па како јој тужена основна школа није омогућила остваривање овог права, иста јој је на тај начин причинила материјалну штету у утврђеној висини неисплаћене увећане зараде.

Међутим, за период почев од марта 2021. године, судови превиђају да је чланом 1. Уредбе о изменама и допунама Уредбе о коефицијентима за обрачун и исплату плата запослених у јавним службама („Службени гласник РС“ бр. 19/21 од 05.03.2021. године) члан 3. став 1. тачка 1. подтачка 4. измењен, на начин да је додата подтачка 4.а која прописује да то право на 10% увећања припада и наставницима у редвој школи, али за рад у одељењу које је формирано само за ученике са сметњама у развоју у којим сви ученици стичу образовање по индивидуалном образовном плану 1 (ИОП1) и по индивидуалном образовном плану 2 (ИОП2). Одредбом члана 2. те Уредбе прописано је да се она примењује почев од обрачуна и исплате плате за март 2021. године, па је Врховни суд применом ових одредби делимично преиначио нижестепене пресуде и одбио тужбени захтев за месец март 2021. године.

Правилна је одлука о трошковима поступка донета на основу члана 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП.

На основу чланова 416. став 1. и 414. став 1. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставовима другом и трећем изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић